

[Kirsten Gloerfelt-Tarp.]

ville sætte pris på at høre de to ærede medlemmers svar på mit spørgsmål.

Efter min mening får vi, hvis vi ikke fortsætter med offentlig regulering, en organisationsmæssig ordning, og der bliver ikke megen anledning til at se den frie erhvervsudøvelse, som det ærede medlem hr. Anker Lau taler så meget om. Det ville ikke være rationelt at ophæve en ordning, som har bragt forbrugerne åbenbare fordele, for at få en organisationsmæssig ordning, som skulle søge at fastholde nogle af den tidligere ordnings fordele og med fare for, at organisationerne ville lægge hovedvægten på erhvervets interesser og ikke på forbrugernes. Vel har jeg stor respekt for monopoltilsynets virksomhed, men der vil, som flertallet i mælkekommissionen udtrykker det (side 113) — jeg beder om tilfaldelse til et citat —

„være en vis margin, inden man fra myndighedernes side vil finde tilstrækkeligt grundlag for at statuere, at den private i sig selv ønskelige regulering er gået for vidt“.

Men fordi den bestående ordning har medført store fordele for forbrugerne, hygiejniske og prismæssige, kan man naturligvis ikke udelukke, at den kan have haft sine mangler i praksis. Derfor bør der også være så megen offentlighed i denne administration som muligt. Jeg udtrykker i denne forbindelse min tilfredshed med, at jeg mødte forståelse for, at de beføjelser, som i henhold til handelsministeriets bekendtgørelse i København ligger hos magistraten, bliver overflyttet til kommunalbestyrelsen, således som det er i de øvrige kommuner, og således at borgerrepræsentationen får et større ansvar for administrationen af mælkeordningen. Hermed bliver der øget lejlighed for borgerrepræsentationen til at beskæftige sig med mælkeordningens problemer.

I kommissionen har detailmejeriernes repræsentanter fremsat forskellige klagemål. På enkelte punkter har flertalsforslaget til en vis grad imødekommet disse synspunkter. Således er der ifølge lovforslaget tilsikret såvel detailhandlerne som engrosmejerierne forhandlingsret, således at både ministeriet og kommunalbestyrelserne skal forhandle med de pågældende organisationer vedrørende de bestemmelser, der berører de-

res interesser. Ligeledes er det varesortiment, de må sælge fra deres butikker, ikke fastslået i loven. Kommissionen mener, at ændringer i retning af udvidelser bør overvejes.

Uden iøvrigt at komme meget ind på enkeltbestemmelser vil jeg udtrykke min tilfredshed med forslaget om oprettelse af et ankenævn. Uden dette havde vi næppe kunnet samle så stort et flertal i kommissionen. For dette ankenævn skal uoverensstemmelser mellem mejerier og kommunalbestyrelser vedrørende priser indbringes, og heri har bl. a. såvel engrosmejerierne som detailmælkehandlerne repræsentanter.

Ministeren var inde på tanken om et tilsynsråd, der skulle være initiativtagende og tilsynsførende overfor de lokalt administrerede ordninger, men er dog — således må jeg forstå det — tilbøjelig til at mene, at man nu bør videreføre den bestående ordning med det kommunale selvstyre; dette sidste er jeg enig i.

Da mælkeloven af 1940 blev gennemført, var vi fra mit partis side meget interesseret i, at der blev adgang til at købe billig spandemælk. Imidlertid er spandemælken gledet ud af billedet, efter at den fik sin rette pris. Sundhedsmyndighederne er meget tilfredse hermed, og der er meget, der tyder på, at befolkningen her som i andre lande ikke mere er interesseret i et løssalg. Den forholdsvis ringe mængde mælk, der sælges i løssalg, går væsentligst til større forbrugere: hospitaler, institutioner, pensionater o. s. v., hvortil mælken leveres i større beholdere, hvorved man er fri for den uhygiejniske opbevaring og opøsning af mælk i butikkerne. Jeg tror, det vil være et stort hygiejnisk tilbageskridt, hvis spandemælken vinder større udbredelse, og jeg tror forøvrigt ikke, at efterspørgslen efter den vil kunne øges væsentligt, medmindre man ansætter en kunstigt lav pris for den enten ved statstilskud eller ved, at den almindelige mælk og fløde sættes op i pris, og dette finder jeg ikke anbefalelsesværdigt. Når ministeren udtaler sin vilje til at drøfte spandemælksalget i det kommende udvalg, har jeg naturligvis intet herimod at indvende, men jeg har dog villet fremsætte mine synspunkter her under førstebehandlingen.

Efter min mening var der mere grund til at søge at få skummetmælkssalget mere udbredt. Vor befolkning lider heldigvis ikke